

her gribe ind i hinanden. Dog, jeg skylder det ærede Thing, da jeg har fremsat denne Bemærkning, med nogle faa Ord at motivere, hvorfor jeg ikke finder, at Forslaget paa en heldig Maade har løst sin Opgave. Jeg troer nemlig, at det hverken kan antages at fyldestgjøre Tiendeierens, Tiendeyderens eller Bantshavernes Interesse. Den ærede Forslagsstiller er saaledes gaaet ud fra, at man, for at komme til et Middeltal, skulde tage de sidste 25 Aars Kornpriser, og har navnlig idag udtryffeligt udhævet, at det vilde være til Fordeel for Tiendetagerne, idet derved temmelig høie Kornpriser vilde komme ud; men jeg maa hertil bemærke, at, er det til Fordeel for Tiendetagerne, da er det til Skade for Tiendeyderne. Vil man tage et Middeltal af Aar, for at faae en Middelpriis, da troer jeg virkelig, at denne kommer meget bedre frem, naar man tager en Aarrække og deraf udskyder de 2 Aar, hvor Kornpriserne vare høiest og de 2, hvor de vare lavest, hvorimod man ved at tage de sidste 25 Aar, og navnlig tage Aaret 1826 med, hvor Kornpriserne her i Danmark have naaet en Høide, hvortil de hverken før eller siden ere stegne, faaer alt for høie Priser ud, hvilket altsaa vilde blive trykkende for Tiendeyderen. Idet jeg saaledes er kommen til det Resultat, at det vilde blive særdeles trykkende Vilkaar for Tiendeyderen, dersom man paa den Maade, som Lovforslaget gaaer ud paa, vilde gaae frem i denne Sag, troer jeg fremdeles, at det i den Grad vilde kunne blive trykkende for Tiendeyderne, at de meget frabede sig, at man vilde gaae ind paa dette Forslag, naar man betænker, at man vil tvinge dem, de fattige Tiendeydere, — og af dem gives der desværre mange — til at amortisere Capitalen med 1 pCt. aarlig, hvilket vilde være et meget betydeligt Tab for dem. Hvorfra skal nemlig den fattige Tiendeyder, som nu svarer 4 Rbd., naar han efter nærværende Forslag for Fremtiden skal svare 5 Rbd., tage denne ene Rbd. mere? Han, som allerede drier overmaade Meget, for at faae tilveiebragt de 4 Rbd., hvorfra han skal faae den femte, det indseer jeg virkelig ikke. Naar jeg saaledes har tilladt mig at fremstille det Ufordeelagtige for Tiendeyderen i Forslaget, skal jeg nu gaae over til at paavise

det Ufordeelagtige deri ogsaa for Tiendetageren. Jeg kan for det Første ikke indsee, hvorledes Tiendetageren, naar han skal stee sin Fyldest, kan være tjent med at faae Obligationer, hvoraf der kun skal svares $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente, og som endog skulle være uopstigelige. Jeg seer nu vel, at der er Bestemmelser om Rodtrækning og Amortisation; men jeg vil henstille, om man virkelig kan sige, at det er fyldestgjørende for Tiendetagerne. Vel har Forslagsstilleren søgt at trøste os med, at, naar Tiendepriiserne blive satte høit, kan man være rolig for, at den Erstatning, Loven tilstiger Tiendetageren, ogsaa vil blive tilstrækkelig. Dette har han udtalt som sin Overbeviisning; men jeg veed virkelig ikke, hvorpaa han grunder den. Paa nogle enkelte Data kan han ikke godt grunde den, og navnlig kan han visnok neppe grunde den paa de enkelte Tiender, som ere blevne solgte særskilte her i Landet. At der er solgt enkelte saadanne for lave Priser, er vel muligt; men den største Deel af disse Tiender troer jeg, for mit Bedkommende, ere blevne solgte i Forening med andre Eiendomme, og da vil det blive et vanskeligt Regnestykke at udregne, hvilken Sum der er bleven givet for bemeldte Tiender.

Jeg kan iøvrigt ikke see, — og jeg havde ønsket, at den ærede Forslagsstiller havde oplyst Thinget derom — hvorledes han er kommen til at gjøre en saadan Forskiel mellem Obligationerne, at der for de Tiender, som nu vederlægges med Penge, skulde udstedes Obligationer til 4 pCt., medens der for dem, som betales med Korn efter Capitelstarten, kun skulde udstedes $3\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer. Jeg kan paa ingen mulig Maade indsee, hvad Anledning den ærede Forslagsstiller kan have havt til at gjøre denne betydelige Forskiel; thi man maa dog antage, at Tienden overhovedet er ansat efter en billig og retfærdig Maalestof, saavel den Deel af den, der betales i Penge, som den, der betales i Korn efter Capitelstart. Han er ved at gjøre denne Forskiel ogsaa kommen til den store Inconsequens, — idetmindste saavidt jeg seer — at Dygg-tienden paa et Sted kommer til at vederlægges med 4 pCt.s Obligationer, medens den samme Tiende i andre Tilfælde kun bliver at veder-